

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

ZSEDÉNYI EDE

szül. 1803. márcz. 18. † 1879. febr. 20.

Hazánknak egyik leghivebb, ál-
dozatra mindig kész fia Zsedényi
Ede meghalt. Hosszú életpályáján
minden egyes pillanatát a közügynek
szentelé, s történetünk utolsó félszá-
zadának alig van lapja, melyen ne-
vével ne találkoznánk. Mint hazafi
jeleseink elsői közé tartozik, mint
egyházának hive, többet senki sem
tett nálánál. Tetteiben sehol sem
vezérelte önérdék, s a lemondás eré-
nyét gyakorolva, erősítette magát az
áldozatkésztségre, melyben méltó ve-
télytársa a legnagyobb magyarnak.
Sirjánál egy nemzet hullat könnye-
ket, benne egy egyház veszít oly
oszlopot, mely biztos és szilárd tám-
pontja volt vihar- és veszélyben ép
úgy, mint verőfényes időben. Legyen
áldott emlékezte, s lelkesítőnk a
ragyogó példa, melyet élénk állított;
nyugodjék békében!

Tölgyes erdők irtása és ákáczosok te- lepítése a Kecskemét városi erdőkben.

Irta: Szabó Adolf, kir. erdőbecslési felügyelő.

(Folytatás és vége.)

Ezután számítást tevén felügyelő úr ki-
mutatja, hogy a tölgyes erdők 847 holdja
0.8 köbméter évi holdankénti fatermés-
sel 677.6 köbméter fát s ezt 3 frtjával számítva
2032 frt. 80 kr. évi jövedelmet ad, ha eh-
hez a legeltetés és makkoltatásból befolyó
167 frt. 20 krt hozzá számítjuk, 2200 frt.
évi nyers jövedelmet nyerünk, mire a kö-
vetkezőben nyilvánítja véleményét:

„Most következik az a minek kifejezést
adni nem csekély és valóban szomorú fel-
adat. Úgy vagyok vele mint a bíró, mi-
dön oly vádlottra mondja ki az ítéletet, a
kit — ha módjában lenne — inkább meg-
ajándékozni mint büntetni szeretne, de ott
van a törvény, és bár sajnószívvel, de mé-
gis kimondja a sujtó ítéletet. Elöttem is
tárva áll a törvény könyve, a kétszerkettő
négy, és kimondom az erdész szájából szo-
morúan hangzó ítéletet, miszerint a kérdé-
ses 847 hold tölgy erdő kiirtandó. (Helyi
bizottság pedig csak 200 és néhány hold
kiirtását hozta javaslatba.)

A tárgytól eltérőleg, még csak azt ki-
vánom megjegyezni, hogy e javaslattal an-
nál kevésbé kívántam fellépni, mert — ami
igen sajnó — a tölgyesek kiirtása külön-
ben is divatba jött nálunk és ha ez így
tart, utódaink egykor arra ébrednek fel,
hogy hasznofát szolgáltató tölgyerdők, szé-
les e hazában megszűntek lenni. Ennélfogva
határozottan kijelentem, hogy a tölgyesek
irtása csak kivételes esetekben indokolható.

De hogy itt, ilyen kivételes esettel állunk
szemben, arról jelen cikkem folytatásának
figyelmes olvasója könnyen meggyőződhetik.

Ha ezen 847 hold erdő 1879—1889.
időszakban kiirtatván, a talaj mezőgazda-
sági célokra leendő használat végett bérbe
adatnék, a várható jövedelem ezen idő-
szakra a következőképen lenne kiszámítandó:
Egy évi vágástér 30 éves forda mellett
847 : 30 = 28.24 hold lenne, ezen számítást
10 éven át vezetve kitűnik, hogy míg az
1879. évi vágás 1975 köbméter fát vagy
3695 frt. tiszta fanyereményt adna, addig
az 1888-dik már csak 360 frt. 2 kr. tiszta
fajjövédelmet ad.

Magától értetik, hogy a kimutatott jö-
vedelemtöbblet a kiirtott terület bérbe adá-
sából befolyó összeggel növekedni fog. Ezen
jövedelmi többlet egy részét a holdanként
és évenként 15—20 krajczárt jövedelmező
legelőnek ákáczfával leendő befásítására for-
ditván, a következő terv lenne követhető:
az első évben csak 50 holdnyi terület lenne
befásítandó, mert a nagyobb területre szük-
séges csemetek alig lennének előállíthatók.
A kiadások ez esetben a következőkép ala-
kulnának: ültetésdíj 250 frt., akác cseme-
tékre 1000 frt., az 50 holdnak jelenlegi
jövedelme 10 frt., összesen 1260 frt., mihez
képest az 1879. évi jövedelmi többlettel
szemben 3695 frt., kevesebb 1260 frt., te-
hát 2435 frt. többlet maradna, a következő
évben 50 hold helyett 75, azután 100,
125 stb. hold lenne az időközben előállít-
ott csemete-tertek igénybe vételével beülte-
tendő. Az 1880. évbéli kiadások lennének
75 holdnyi új fásítás mellett: ültetésdíj
375 frt., csemete-tertekre 1100 frt., a 125
hold legelőnek évi jövedelme 25 frt., össze-
sen 1500 frt., mihez képest az 1880. évi
főlöslég nemcsak 3288.44—1500 = 1788
frt. 44 kr., hanem ehhez még az 1879-ben
kiirtott terület bérbe adásából befolyó 847
frt. 20 kr. is hozzá adandó lévén, a kér-
déses főlöslég 2635 frt. 64 krra növekednék.

Az erdő jelenlegi nyers jövedelmét ösz-
szehasonlítani akarván az ajánlott terv
végrehajtása folytán remélhetővel, a táblá-
zat 30 évre azaz a jelenlegi fordában lesz
összeállítandó, és könnyebb átnézet végett
előbb az összes jövedelmet, s azután a ki-
adásokat fogom kimutatni.

A mennyiben pedig az új ákáczültetvé-
nyek — 20 éves forda mellett már 1899-ben
jövedelmezni fognak, a jövedelmi kimuta-
tásban ezen tételek vétetnek fel, és mivel
túlzottaknak mondható tételeket számítá-
saimba felvenni óvakodom, az ákác áll-
bok hold- és évenkénti fatermését 2.5 köb-
méterre teszem, pedig, mint említém, ha-
souló termőhelyet ákác állabokban 2.5—3
köbméter, sőt gyakran ennél nagyobb, de
2.5 köbméternél kisebb átlagos évi növe-
déket nem találtam, és egy köbméter ákác
tűzifa tőárát csak 2 frttal veszem számításba,
holott egy ürméter ákác tűzifa tőára Kec-
skemét vidékén jelenleg a 2 frt. 50 krt
meghaladja. Így az 1899-ben letarolható

50 hold fatermése holdanként 50 köbméter
és az egész vágás területi 2500 köbméter
tűzifa, s az annak megfelelő pénzösszeg
5000 frt. lenne. Itt következik a táblázat,
melyben ki van mutatva 1879—1908., tehát
30 éven át a kiadás és bevétel, melyből
kitűnik, hogy a szóban levő 847 hold rosz
tölgyerdőnek kiirtásából és 6200 holdnyi
legelőnek befásításából, a legalantabb vett
jövedelmi tényezőkkel eszközölt számítások
szerint Kecskemét városára 1879-től 1908.
év végéig legalább 364,256 frtnyi jövedelmi
többlet háramlik, és pedig akként, hogy
ezen összeg 1879-ben 184,854 frtot képvisel.

De még azon esetre is, ha ezen összeg
kisebbre olvadna, vagy épen 0-ra reducál-
ódnék, pedig e második feltevésnél sokkal
valószínűbb annak megkétszereződése, főltte
előnyös lenne az ajánlott terv kiviteléhez
haladéktalanul hozzáfogni. (Ez már meg-
történt, miután 50 holdon már a fa tus-
kóstól adatott el.) Mert a 6200 hold új
ákác erdő legalább 20 ezer forintnyi évi
tiszta jövedelmet biztosít, szemben a tölgy-
erdő és legelő csekély tiszta jövedelmével,
vagy épen — mint hajlandó vagyok elhinni —
veszteséggel.

Alig szükséges megemlíteni, hogy ezen
terv a kivitelnél módosításokat fog szen-
vedni. Így például a kiirtott területen nyert
fatömeg, minthogy az erdőkezelés nem volt
rendszeres egyenlő termékenységgű talajon
is, az állabok különböző korához és álla-
potához képest majd kisebb, majd nagyobb
lesz; továbbá nagyon valószínű, hogy a
847 hold erdő egy része nem oly talajt
foglal el, mely mezőgazdasági célokra ál-
landóan használható lenne. (Azért hozta a
helyi bizottság csak pár száz holdnak kiir-
tását ajánlatban, mert a többi talajában
nem bizik, hogy szántófüldül használható
legyen.)

Annyi azonban bizonyos, mondja cik-
kező, hogy az ajánlott befásítások az irtás
útján nyert jövedelemnek csak kisebb ré-
szét fogják felemészteni, és hogy ezen 6200
holdnyi erdő évenként legalább 20,000 frtot
fog Kecskemét városának jövedelmezni.
(Mi pedig legkevesebb 10,000 holdra és így
32,274 frt. évi tiszta jövedelemre számi-
tunk az ákác erdőkből, annál is inkább,
mert a mely homokterület ezzel egyszer
meg lesz fásítva, ott azt többször ültetni
nemcsak nem lesz szükség, de még ki sem
lehet irtani.)

Felügyelő úr következő szókkal végzi
értekezését: „Mindenek előtt magról kelt
csemetek és az ezekből nevelendő fák érde-
kében a keckeméti tölgyesek legeltetése
egyszer s mindenkorra eltildandó lenne,
továbbá a tisztások annak idején befásitan-
dók, és a gyéritések a talaj kellő beárnya-
lására való figyelem mellett a legnagyobb
óvatossággal eszközzendők.”

Közli: Dr. D. R.

Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegyei tankerület népiskolai tanügyi állapotának összesített kimutatása az 1877/8-ik iskolai évre. *)

I. Az iskolák és iskolaköteles gyermekek kimutatása.

Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegyének 209, Kecskemét sz. kir. várossal együtt 210 községében, s az ezen községekhez tartozó iskolával biró pusztákon, összesen 576,317 lakosnak van

6—12 éves iskolaköteles gyermeke. 65,874,
13—15 „ „ „ 24,626.

Összesen tehát: 90,500.

E szerint a 6—12 éves iskolakötelesek a lakosságnak 11,43 %-át, a 13—15 éves iskolakötelesek a lakosságnak 4,28 %-át, az összes 6—15 éves iskolakötelesek 15,71 %-át teszik.

Ezen iskolakötelesek számára fennáll 376 iskola; és pedig 42 községi, 329 felekezeti, 5 magánjellegű. A felekezeti közül római kath. 186, görög keleti 7, helvét hitv. 59, ágostai hitvallású 37, egyesült helvét-ágostai hitv. 1, mózes vallású 39.

E szerint átlag véve egy-egy községre esik 1,79 iskola.

Az iskolák közül pusztai iskola van 38.

Kisdedővő és gyermekmenedékház van 10.

Tanítóképző-intézet van 5; nevezetesen 1 állami elemi férfi Kis-Kun-Félegyházán; 1 római kath. elemi férfi, 1 római kath. elemi női, 1 római kath. polgári női Kalocsán; 1 elemi helvét hitvall. Nagy-Köröshön.

Óvó-képző-intézet van 1, római kath. Kalocsán.

Polgári leányiskola van 2; úgymint 1 községi Kecskeméten, 1 római kath. Kalocsán.

Polgári vegyes (fiú-leány) iskola van 2; nevezetesen Czegléden 1 községi, Monoron 1 magán.

Felső-leányiskola van 2; úgymint 1 helvét hitv. Kis-Kun-Halason, 1 helvét hitv. Nagy-Köröshön.

Van továbbá Kalocsán 1 árvaház, melyben 50 részint fiú, részint leány, mint iskolás gyermekek tartatnak, ruháztatnak (a nagyméltóságú érsek úr alapítványából).

II. Az iskolaköteles gyermekek iskolába járásának és iskolába nem járásának kimutatása.

A) Iskolába járás.

1. Elemi iskolába jár 28,834 fiú, 26,730 leány; összesen 55,564. 2. Magán elemi iskolába 42 fiú, 253 leány; összesen 295. 3. Ismétlő iskolába 7623 fiú, 6706 leány; összesen 14,329. 4. Felső nép- és polgári iskolába jár 151 fiú, 133 leány; összesen 284. 5. Közép-tanodába 731 fiú, 34 leány; összesen 762. Az összes iskolába járók száma 37,381 fiú, 33,856 leány; összesen 71,237.

6—12 éves gyermek van 65,874. Elemi iskolába jár pedig (a magán iskolába járókkal együtt) 55,859, vagyis a 6—12 éves iskolakötelesek 84,79 %-a. 13—15 éves iskolaköteles gyermek van 24,626. Ismétlő iskolába jár pedig (a felső nép- és polgári iskolába s a közép-tanodába járókkal együtt) 15,378, vagyis a 13—15 éves iskolakötelesek

*) Tömörített lenyomat Tóth József tanfelügyelő úrnak hasonló című kölönyomatban megjelent összeállításából. A szerkesztő.

62,44 %-a. 6—15 éves iskolaköteles van 90,500. Iskolába jár pedig összesen 71,957, vagyis a 6—15 éves összes iskolakötelesek 78,72 %-a.

B) Iskolába nem járás.

6—15 éves iskolaköteles van 90,500. Iskolába nem jár 19,263, vagyis a 6—15 éves iskolakötelesek 21,28 %-a.

Ez összegezést a múlt évi összegezéssel összehasonlítván, általában javulás vehető észre; legtöbb javulás mutatkozik pedig a megyében mindeddig elhanyagolt ismétlő iskoláztatást illetőleg, mennyiben a múlt évben a 13—15 éves iskolaköteleseknek 54,15 %-a járt iskolába, ez évben pedig 62,44 %. A javulás tehát 8,29 %.

Az iskolába nem járók közt 1542 volt olyan gyermek, ki teljes szegénység, ruhátlanág miatt nem járhatott iskolába.

Aszódon 8, Alsó-Felső-Nyiregyházán 11, Alsó-Némedin 3, Alpáron 30, Ácsán 6, Bányán 32, Bogyiszlón 1, Csanádon 1, Csobánkán 5, Domonyban 3, Dukán 10, Dusnokon 20, Dömsödön 3, Erzsébet-Kossútfalván 19, Fajszon 94, Felső-Dabason 10, Foktón 30, Gödöllőn 26, Harasztin 1, Hévízen 16, Irsán 25, Iszaszegen 36, Jászkarajenőn 150, Jászkerekegyházán 5, Kakucson 32, Kecelen 12, Kiskunlacsházán 5, Kis-Pesten 35, Kis-Tétényen 10, Lakon 3, Lórén 3, Mácsán 3, Monoron 29, Mórinczátán 5, Nagykátán 45, Nagykartalon 15, Ócsán 14, Ó-Kécskén 5, Pándon 12, Perbálon 5, Pilis-Csabán 1, Pomázon 23, Promontoron 135, Rákospalotán 4, Rékason 30, Sárin 5, Solymáron 12, Sükösdön 30, Szadán 2, Szent-Benedeken 2, Szent-Endrén 160, Szent-Lőrincz-Kátán 12, Sziget-Szent-Miklóson 12, Szilágyon 6, Sződ és Gödön 6, Tápió-Bicskén 10, Tápió-Ságon 2, Tápió-Sápon 33, Tápió-Süllön 8, Tápió-Szeccsön 15, Tápió-Szelén 74, Tápió-Szent-Mártonon 8, Tinnyén 21, Tó-Álmáson 15, Turán 23, Uj-Szászon 10, Zsámbékon 1, Zsámbokon 8, Vácson 50, Vác-Szent-Lászlón 13, Vadkerten 3, Valkón 25, Veresegyházán 5. Iskolába nem jár tehát összesen 1542 szegény gyermek.

Az 1877/8-ik iskolai év végéig az elemi iskolából iparos pályára lépett 569 gyermek, kereskedői pályára lépett 67 gyermek.

Az 1877/8-ik iskolai évben az iskolai tanítást is megakasztó betegség volt a himlő, kanyaró, toroklob, vörheny.

(Folytatása következik.)

Mi történt a színházban?

Szombaton Abonyiné jutalomjátékául előadott „Varázs fátyol“ című énekes színmű dal- és táncszal. Scribe opera szövege után írta Szerdahelyi. Színpadunk az ily szívárványszínű darabok előadásához nagyon kevés anyagi erővel rendelkezik, s azért igényeinket ilyenkor a lehető legkisebb fokra reducáljuk. A darabban emberek és tündérek játszanak, tehát oly lények, a melyekről képzeletben megszoktuk a „hip, hop, ott vagyok, a hol akarok“ villámgyors változását. Ha igaz, hogy mindenkinek az istene olyan, a milyen ő maga,

Lassankint mind a négyen élénkebbek lettünk; átengedtük magunkat az álcázog ingerléseinek s hódolatainak, s végre mégis érdekelt megtudni, ki lenne e két szellemes jövőistennő. Hiába ostromoltuk őket, hogy leálcázzák magukat; minden a mit elérhettünk az volt, a legközelebb ismét, még pedig ugyanazon costümben fognak megjelenni, a miért nekünk is meg kelle igérnünk, hogy ugyanezen ruháinkban fogunk megjelenni. Bezsületszavunkat vették, hogy nem fogjuk ma tovább kutatni őket, hazamenetnél nem fogjuk követni őket, s mindent a legközelebbi redoute-ra hagyunk.

Két nap alatt az egész kalandot elfelejtem, ha Roderich nem beszélt volna mindig róla. Nem tudott megtelni Preciosa kecaseiről, alakjáról, hangjáról beszélni, s engem irigyelni, hogy egész este nekem jutott osztályrészül. Elbeszélte, hogy Pythia mily különös beszédeket intézett hozzá, mintha őt ismerné s tudta volna, hogy itt fogja találni; de ő, miután mindig Preciosát tartotta szem előtt, nem is igen figyelt s csak szórakozottan felelt.

A második, vészteljes redoute-nap estéjén Roderich eljött hozzám, hogy magával vigyen s egyszersmind hogy felöltözzék. Láttam arcából, hogy valami nagyon nehezen fekszik szívére. A legkisebb, legcsekélyebb kalandot is mindig nagyon komolyan vette, s így tett ma is. Egészen nyugtalan volt, nagy léptekkel méregette a szobát, hozzám lépett, mintha valami fölfedezni valója volna, elnyelte ismét a szót s i. t.

„No beszélj, Roderich barátom!“ mondtam végre; „mi bajod megint?“

A legnagyobb zavarban, alig tudta, hogyan fejezze ki kérelmét; végre szerencsésen előadta; ma ismét az én törökruhám akarta fölvenni s én az ő rózsadominóját vettem volna. Az által remélhette, hogy Preciosát meg fogja nyerni,

úgy nem kevésbé igaz az is, hogy mindenkinek tündére is olyan, a milyen ő maga. Izléssel való öltözködés, graciouse tartás, könnyűség mozgásban, inkább felhőszerű nyugodt lebegés, mint elegáns szilárdság külső ismérvei a tündéresnek; csengő hang, derült komolyság, mennyei naivság, könnyen rezzenő vadság ékességei; szépség, jóság, ártatlanság lényegei. A jó tündérnek nézetünk szerint mindezen tulajdonságokat egyesítve kell feltüntetnie, s ekkor a néző úgy fogja magát a házban érezni, mintha a magas Olympus egy részét látná maga előtt, s néhány pillanatra magát is tündérnek éri. De a tündérnek nem szabad csak leszállania, hanem egyúttal mennyei életet is kell lehoznia varázs fátyolával, mást mint a mienk, szebbet, jobbat, ártatlanabbat, tündéresebbet, hogy az emberi szív epedjen utána. S ezt a mennyei életet tündéreink nem tüntették fel kellően. Az előadás egyébként jól folyt le, s a jutalmazottat tisztelői két gyönyörű koszorúval és virágcsokorral lepték meg, s számtalan tapsban részesítették.

Vasárnapon Lukácsi Sándor ismert három felvonásos népszínműve „Vereshajú“, — kedden dr. Schweitzer négy felvonásos vigjátéka „Budapesten“, csütörtökön a „Javulás útja“ című színmű adatott elő, a legutóbbi ez izben másodsor. Haray, mint D'Augerolles, Abonyi, mint Laverdac, Némethy, mint Fayel, Kövesy, mint Fernand lépett fel, nem kevesebb sikerrel, mint először; Serédi, mint D'Augerollesné, Némethyné, mint Rochepontné, Némethy Cornélia, mint Gabriella és Abonyiné, mint Barsanné részesült elismerésben és tapsban. Nagyon csodáljuk, hogy e ritka lélektani és emberismeret tanúsító darab előadására csak csekély számú közönség jelent meg; pedig bizonyára minden hibái daczára tanulságosabb, mint akárhány férczmű, a melynek végignézéseért a közönség tolong.

Felekyné Munkácsy Flóra művésznő vendégszereplése közbejött akadályok miatt e hétre halasztott. Figyelmeztetjük a műpártoló és kedvelő közönséget, hogy helyek szerzése végett a színházi irodában jelentkezhetnek, a hol is a jelentkezők előjegyzésbe vétetnek.

ÚJDONSÁGOK.

— Az olvasó-köri bál, melyen igen szép számú közönség gyűlt egybe, teljesen sikerült. A jelen volt szépeket, úgy a mint azok emlékezetünkbe jutnak, felsoroljuk, előre is bocsánatot kérve feledékenységünkért, melyet az „embarras de richesse“ ment ki. Ott voltak Kiss Julcsa, Katona nővérek, Csorba Mari, Machleid nővérek, Pacsu Ida, Zöld Amália (Csurgóról), Schwarz Flóra, Firtling Etelka, Laczi nővérek, Balogh Erzsike, Papp nővérek, Szappanos Zsuzsi, Imrek Mária, Balla és Szemerey kisasszony, Hochfelder nővérek, Kohn Czili, Sándor Mária, s ki győznél valamennyi nek nevét megtartani? a menyecskék közül ott láttuk Szeless Józsefnét, Pacsu Mihálynét, Ujszászy Gyulánét, Kovács Istvánnét, Szombathy Istvánnét és Kókay Jánosnét. A társaság jó ideig maradt

minthogy az a cserét egyenlő természetünkél fogva nem fogja észrevenni.

En mosolyogtam, s minthogy előttem az egész kaland inkább tréfa, mint komolyság volt, szívesen beleegyeztem s így fölcserélt ruhákkal hajtatunk ismét a redoute-ba.

Zsibaj és lárma, táncz és zene, tolongás és lárma eltölték már a termet, midőn beléptünk. Ismerősöktől feltartóztatva, álcásoktól ingereltetve s üzette mint egy másfél óra telt már el, midőn rendez vous-nk felkeresésére indulhattunk.

Végre midőn a kis terembe beléphettünk, megpillantók jósnőinket a sophán a tükör alatt ülve s egymás fülébe sugdosva. Feljűk közeledtünk s Roderich mint keselyű rohant mindjárt kis galambjára, Preciosára.

„Köszönjük, szent papnő!“ szólítám meg Pythiát, „hogy megtartád szavadat.“

„Reméllem“, felelé, „hogy ma kevésbé léssz szórakozott már csupa illemből is egy sorsistennő körében, mint legutóbb, midőn a denevérek röpdöstek szived körül!“

Megvallám neki nyíltan, hogy a denevérek azért érdekelték oly nagyon, mert mást kerestem bennük, mint a kit leálcázás után találtam.

„En le fogom leplezni előtted jövődet“, mondtá Pythia parodiálól komolysággal. „Az egy kettő, a kettő csak egy, és egy légy te is mind a kettőnek!“

„Az égé“, mondtám, „delphii jóslatnak elég homályos e beszéd értelme.“

A beszélgetés hevében Pythiám oly pompás, brillians szellemet, oly finom értelmet fejtett ki, hogy mind jobban kezdtem bámulni, s mind nagyobb tetszéssel s emelkedő érdekléssel nézék lelkes szemembe. Mind izgatottabb lettem, s bizonyos poétai hangulatnak engedém át magam, melybe oly könnyen lehet az álarczos világban kerülni.

TÁRCZA.

Két farsang-éj.

Írta: Saphir.

(Vége.)

A nagy terem mind üresebb s üresebb lön; midőn ismét belépünk, csak kevesen voltak már a körben, még álcázva némelyek, többen már leálcázva, a társalgás lassább, lanyhább lett. Midőn a karzatra vezető lépcsőre értünk, épen akkor szökelt le a két denevér. En mindjárt hozzájuk akartam sietni, de cigánynőm, mint a balsors, oly erősen tartott vissza, s Pythia így szólt hozzám: „Úgy látszik, hogy barátja különös előszeretettel viseltetik a denevérek iránt (Roderichet gondolá); egészen szórakozott, pedig a denevér sem csalogány, sem pedig múzsa!“

A nélkül, hogy e különös szavaknak utána gondoltam volna, folytatni akarom denevérvadászatom, midőn ezek egy sophára ülnek s leveszik álcájukat. Két idegen, előttem teljesen ismeretlen hölgy voltak, s egyik sem hasonlított legtávolabbról sem az én tegnapi reggeli jantsky-phaetonban ülő pallaszemű hölgyemhez. Mintha felhőkbe hullottunk volna alá, s jósnők meglesettségünkre még kárörömmel látszottak legelni.

„Hogyan?“ gúnyolá Pythia a szegény Roderichet, „hogyan?, te isteni szülött, honnan e csodálkozás?“

Feladva a reményt jantsky-szépeinket immár megtalálni, nyugodtabban s türelmesebben adtuk át magunkat a két álca mulattatásának, kik mint látszék mára bennünket szemeltek ki verőárnyai-kul. Különösen Pythia páholta el a kissé bátor-talan Roderichet keményen, ki irigyelni is látszott Preciosámat.

együtt, s csak reggel felé oszladozott szét, a mi bizonyossága annak, hogy jól mulatott.

— **A tisztí főorvos úrtól** a következő levelet vetük: „Folyó hó 15-én, a 7-ik tizedben 97. sz. házban, Schwimmer S. 22 éves fiatal ember halt meg fekete himlőben, mely alkalommal a rendőrség — tekintve az ily hullák gyorsabb felborulását és ez által a környező légnek könnyen történhető fertőzését — a halottnak azonnali elszállítását, a többek által lakott szobának kiürítését és végre a szobának gondos fertőtlenítését rendelte el. Az említett orvos-rendőri intézkedéseket némelyek, eléggé tévesen oda magyarázták, hogy a városban fekete haláleset fordult elő, mit a hatóság titkolni akar. Kötelességemnek ismerem ennél fogva minden félreértés és félremagyarázás elkerülése végett hivatalosan megerősíteni, hogy az említett eset valóban fekete himlő volt, milyen himlőjárvány alkalmával előszokott fordulni és melyhez hasonló néhány évvel ezelőtt is előfordult. Egyébként is az aggodó közönség megnyugtatóra constatálhatom, hogy az egészségi viszonyok, melyek még e hó első felében elég aggasztók voltak, most már határozottan jobbra fordultak; úgy a himlő mint a torokgyök az utóbbi napokban csak ritkán észleltetik és a halálesetek száma három nap óta 10—12-ről ötre, vagyis a rendes számra szállott le. Kecskeméten, 1879. február 21. Dr. Kecskeméti Lajos, tisztí főorvos.“

— **Özveggy Vörös Lászlóné**, született Pajor Rebeka asszony, városunk képviselőjének Sziládi Lajos úrnak köztiszteletben állott napa folyó hó 19-ikén, reggeli 6 órakor, életének 93-ik évében, végelgyengülés következtében csendesen kimúlt. A megboldogult emlékezte mindig élni fog a gyászoló felek szívében; kihült teteme e hó 20-ikán, délután 3 órakor a reformált egyház szertartása szerint a a felső-temetőben levő családi temetkezőhelyen örök nyugalomra tétetett. Béke hamvaira!

— **Mélt. Dáni Ferencz** úr, Szeged sz. kir. város és Hódmezővásárhely városok főispánja, volt kedves főispánunk, azon kitünő jelét adta városunk iránti jóindulatának: miszerint a gazdasági egyesületünknek alapító-tagja lévén, ezen tagsági díjául 100 frtos aranyjárdék-államadóssági kötvényt azon kérelemmel küldött a nevezett együletnek, hogy ha ezen egyesület bármely okból megszűnnék, e 100 frtos alapítványa az itteni árva-menház javára fordíttassék.

— **A kecskeméti „Olvasókör“** által folyó évi február hó 15-én saját pénztára javára rendezett tánczvizgalom alkalmával bevételt 140 frt. 90 kr., ebből kiadott 94 frt. 17 kr. s így a tiszta jövedelem 36 frt. 73 krt tesz ki. — E kedvező eredmény némileg annak tulajdonítható, hogy többen szívesek voltak felülfizetni.

— **A távirtdai díjegyek** és díjegyves nyomtatványok használata folyó év február hó utolsó napjával megszűnik; ezen határidőn túl a távirtdai közönség birtokában netán még létező díjegyves avagy díjegyves nyomtatványok a kir. távirtdai állomásnál már be nem válthatók, hanem a beváltás már ekkor a távirtdai-kerületi pénztárak által eszközöltetik, ezeknél is csak folyó év augusztus hó

utolsó napjái; ettől számítva egy negyedév leforgásáig vagyis 1879. év november hó végéig már csak a budapesti országos távirtdai-pénztárnál válthatnak be, s ezen utóbbi határidőn túl pedig értéküket teljesen elvesztvén, többé sehhol sem fognak beváltatni.

— **A „Társaskör“** hétfőn február 24-én esti 8 órakor az Iparegylet helyiségében rendes gyűlést tart. Felolvas mint vendég: Hoskó József ügyvéd. Tárnya: „A történelmi fontosságú mivelődési eszközök áttekintése.“

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— Budapesten Pulszky Ferencz elnökle alatt „Országos Régészeti és Embertani Társulat“ alakult, mely működéséről tagjait havi folyóirat útján folyton tudósítani fogja. A társulat szakközlönye az „Archaeologiai Értesítő.“ A szerkesztőségünkhöz beküldött aláírási-ívet egy hónapig nyitva tartjuk mindazok részére, a kik a társulathoz csatlakozni kívánnak. A társulat lehetőség szerint minden évben „Évkönyv“-et szándékozik kiadni, mely az egész hazában történeti régészeti mozgalmáról számot fog adni. Tagsági díj évenként 5 frt., s az aláírás az aláíró 3 évre kötelezi. Szándékunk ez ügygyel bővebben foglalkozni, s azért elégségesnek tartjuk e helyt a mozgalmak jelzését. A társulat tiszteletbeli elnökei: gróf Erdődy Sándor, Ipolyi Arnold, elnöke: Pulszky Ferencz, másodelnöke: báró Nyáry Jenő, titkára: Hampel József, pénztárnoka: Czanyuga József, ügyésze: Dr. Kaan Ágoston. A társulathoz négy szakosztály lesz öt szakosztályi elnökkel és négy előadóval. A választmányi tagok száma harminczhárom, s nem szükséges mondanunk, hogy legjobb nevű tudósainkat, íróinkat és buvárainkat nevezheti magának. Reméljük, hogy iskolákban és tanároknak eléggé gazdag városunkban, melylyel egyébként intelligencia tekintetében sem egyhamar vetekedhetik más alföldi város, többen, a kik már úgyis tagjai a történeti társulathoz, e társulathoz is csatlakozni fognak.

— **Táborszky és Parsch** zenemű kereskedésében megjelentek: Szentirmay Elemértől Eredeti dal zongorára külön vagy énekre zongorakísérettel. 1) Mit tehet a kis leány róla? 2) Kinyillott a napraforgó. 3) Betyár-dal. 4) Este van a faluban. 5) Had szidjon az irigy világ. 6) Három rózsza egy sorjában mind piros. Ára 80 kr. Megjelent továbbá ugyanott ifj. Fahrbach Fülöpötől zongorára alkalmazva: 1) „Telephon polka-mazurka.“ A boríték elmesén magyarázza képekkel mit kell alatta érteni. Ára 50 kr. 2) „Fleurs d'oranges“ (narancsvirág) keringő, bevezetés, 5 rész, függelék (coda). A darab Ó Felsége XII. Alfons spanyol királynak van ajánlva. Ára 80 kr. Végre megjelent még ugyanott a „Medikus csárdás“, zongorára alkalmazta Rácz Pál. Ára 60 kr.

— Megjelent a „Magyar Lexikon“ 19-ik és 20-ik füzet. Mellékletei: A reimsi székesegyház, a kölni székesegyház, s a legfontosabb takarmányanyagok vegyészeti összetételének graphikus ábrázolása. A cikkek Bankó-ig (helyesen Banquo) ter-

jednek. A bekötéshez való táblák a második kötethez a következő füzetrel fognak szétkülödni.

— **Sasvári Armin Mollináry-baka** „Bakalevelek a boszniai hadjáratból“ című füzetkét beszájtott közre, mely több a hadjárat alkalmával írt, s részben már a „Pesti Napló“-ban megjelent levelet tartalmaz. Minthogy a nevezett lap munkatársa maga is mozgósított Mollináry-baka volt, nagyon természetesen leginkább a 38. számú Mollináry gyalog ezred viselt dolgaival foglalkozik, s ennél fogva a mű különösen ránk kecskemétiekre nézve bir kiváló érdekléssel, annál is inkább, mert a füzetke olvastával meggyőződünk róla, hogy a „Nincs párja a Mollináry bakának!“ épséggel nem túlzás. De kellően gondoskodva van arról, hogy e hadjárat egyéb kiemelkedőbb epizódjai is előadassanak. Így „Az első lövések“ című augusztus 15-ikéről keltezett levélben olvassuk: „Dobojban nagy izgatottság uralkodott. Jöttek huszárok a kik megmenekültek a maglaji veszedelemből; gyalog, mezitláb, dolmány és kard nélkül; húsz óráig bolyongtak az erdőben, míg valahogy a főcsapathoz tudtak vergődni. A Boszna vizében hol egy lovat, hol egy holt huszárt, hol meg egy ruhadarabokat látunk úszni. Iszonyú elkeseredettség uralkodik, a Dobojból jövő bosnyákokat ki kellett utasítani a táborból, mert a bakák fenyegetik őket.“ Az első, Viszoka táján vitt ütközet után szerző ekként ír: „A Mollináry ezred ezúttal volt legelőször tűzben. De az ellenség golyózápora egy perczig sem tartóztatta vissza az ormokra nyomuló csapatokat és az ellenség számos halottai arról tanúskodtak, hogy a bakák elég nyugodtan és biztosan lövöldöztek. A tartalékban lévő századok bámulatos hidegvért tanúsítottak. Mintha szindarab volna, úgy kísérték figyelemmel a harczot, pipáztak, csevegtek, jártak-keltek, pedig golyó csapott le közéjük is elég.“ Szegedy György alkaptány úrtól, a ki szintén részt vett a hadjáratban, hallottuk, hogy a bakák a bosnyákokat szidták a miért nem keltek „tus“-ra, hanem közelédek vevén észre, visszavonultak és elfutottak. Az útleírások, népsímei megjegyzések egyszerűek és világosak, a mi nézetünk szerint kettős előny. Van benne több dal is felemlítve, a hires „Mollináry-nóta“, a „Hajnalban“ szerb változata stb., a mi a füzetke olvasását fűszeresebbé teszi. A csinos kiállítású 126 lapra terjedő kis nyolczadrétű Budapestben megjelent füzetkének, melyet Rautmann Frigyes adott ki, ára 60 kr.

Nyilvános köszönet.

Mindazok, a kik özv. Vörös Lászlóné Pajor Rebeka boldog emlékezetű halottunk földi maradványa eltemetési szertartását, nagybecsű megjelenésükkel megtisztelni kegyeskedtek: fogadják legmelegebb köszönetünket. — Maradván

Kecskeméten, 1879. évi február 21-én
teljes tisztelettel
Sziládi Lajos és családja.

Felelős szerkesztő: **Dr. BELICZAY JÓNÁS.**
Főmunkatársak:
Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

Szemei mind bensőbbek s lelkesebbek, kézszorításai mind melegebbek s beszédesebbek lettek. „Ma“, mondá, „olyan vagy, minőnek vártalak. Multkor te nem voltál te!“

„S kinek kell lennem, hogy ma én legyek s nem a multkori te?“

„A multkori te egy viaszab volt a Müller házból s ma —“

„Nos, ma —?“

„Ma ez vagy“, mondá homlokékére mutatva, melyben a többi között egy saphir is ragyogott.

Egészen el voltam ámulva, hogy magamat felismerve láttam, s az álarcz alatt bizonyára nagyon ostoba képet vághattam. Hiába ostromoltam kérelem és esdés, delicatesse és erőszakkal, hogy egy kis jelt adna, hogyan, hol és mikor láthatnám viszont; semmire sem volt indítható.

Két óra ugyanannyi perczként tünt el, midőn Preciosához fordult, ki ép oly bizalmasan beszélgetett Roderichkel, s fölkerde, hogy tegyen vele egy tourt a nagy teremben.

„A viszontlátásra egy kis idő múlva, ismét e sopban, fel kell még néhány ismerősünket keresnünk, mielőtt sorsukat felföldöznök; félóra múlva ugyanitt, Pythia becsületesemre!“

Ezután elváltak tőlünk, s magunkra hagytak csodálkozásunkkal. Roderich egészen el volt báljolv Preciosája által, s mi félelem s remény közt lebegtünk, ha vajjon vissza fognak-e egy félóra múlva térni?!

Addig mi is a tarka farsangvilág nyüzsgő-mozgó zsibajába vegyültünk s ingerelve s ingereltetve, köszönve s köszöntve megkerültük a nagy termet. Midőn másodsor mintegy közepére értünk a teremnek, egyszerre a multkori két denevér lépett elének s szólított meg bennünket: „Ah! ismét itt vagy?“ Néhány szót vetettünk oda nekik: hogy denevéreknek nagyon is világos van a terem-

ben, hogy nekik a borút kellene keresniök, s a. t. Ma azonban úgy látszék, hogy nem szabadulunk meg oly olesón tőlük. Denevérként kapaszkodtak belénk s kergettek bennünket az egész teremben. A nagyobbik különösen mint valami Pompadour akasztotta magát karomba, s esacsogott mindent fülembe, mely mindinkább felkelté figyelmem.

„Az ablakon repültetek be ugy-e?“ Kérdé Roderich.

„Nem“, felelt a nagyobbik hevesen és erélylyel, „egy jantskyn jöttünk.“

A szó jantsky mint villám hatott át lelkemen.

„Hogyan?“ gondolám „ha ez ma mégis a szép ismeretlen nő volna?“

Figyelmesebben megtekintém, s az alak, a szem, az állás, minden szépemre látszott mutatni, csak némileg telibbnek látszék, mit az álcázásnak tulajdoníték.

Szokatlan erélylyel kísértém meg hogy őt, ki ismét érdekes lett rám nézve, visszatartsam, mind jobban s jobban elegyedtem vele beszédbe, s kíséreléssel a kis terembe vontam. Ugyanazon sophára ültünk s elbeszélte, hogy egy órával ezelőtt ép itt ment keresztül, de én annyira el valék mélyedve egy álca mulattatásában, hogy észre sem vettem.

„Vigye el a kakuk a másik álcát!“ mondám kedvetlenül, „csak téged megláttalak volna!“

Némi zavarral gondoltam azonban arra, ha Pythiám most egyszerre megjelenék.

Roderich és én minden rábeszélő tehetségünket, kérelmeinket s ígéreteinket felhasználtuk, hogy a két denevért a lealcázásra rábirjuk. Most engedni látszottak, majd ismét zsenirozta őket. Végre azt mondák, hogy követnök őket egyik félreeső éterembe, s itt le fogják magukat álcázni. Dobogó szívvel követtük őket. Egy kis üres szobába érve, meggondolni látszanak magukat s vissza akartak sietni; de mi hév kérések és esdésekkal ostromol-

tuk őket; ekkor engedének, lealcázták magukat, s kik voltak — Pythia és Preciosa.

Bámulásunk határtalan volt! Pythia így szól: „Vigye a kakuk a másik álcát! ez engem illetett ugy-e?“

Nem tudtam szóhoz jutni. Ő gyönyörködött némaságon, míg végre bevallám neki, hogy egy személyt kerestem az álca alatt, ki engem mindenestre érdekel, a nélkül hogy tovább ismerem.

Ő meglátszott vele elégedve. Ismét leültünk, s hozzáfogtunk az ostromhoz, hogy magukat lealcázják újra. Engedtek s ki festi le bámulatomat, midőn Pythiában jantskii és az álcakereskedési szepemet ismerem föl.

Hogy hívják? „Névet nem mondanak.“ Mielőtt ismerem, ismert már ő engem, s szive paradicsomát szánta nekem. Az álcakereskedésben ő és barátja a két denevért vették meg, látták, hogy én az álcákat jól megjegyzem magamnak s észre is vette szándékomat. Azt is megjegyzé magának, hogy én magamnak rózsadominót, Roderich barátom pedig a törököt választotta. Este, midőn öltözködni akarnak, tudják meg, hogy a kereskedő neje, férje tudtán kívül már előbb elígerte a két denevért. Nekik tehát Pythiát és Preciosát kelle venniök. Az első estén, midőn Roderich az én rózsadominóm öltötte fel, őt felcserélte velem.

A második estére a két denevért is elvitték, s azt azután álcáikra dobták.

Szép két carneval éj volt ez, melyet sok még szebb követett.

Midőn Roderichkel háza kocsiztam, így szól: „Bár a második estére is megtartottam volna a dominót!“

Én mosolyogtam. Schäfer Kálmán.

Kimutatás a Kecskeméti Takarékpénztár 1879. évi január havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás december 31-én	10,879	frt.	10	kr.
Betételek után	136,269	"	20	"
Különféle díjak után	56	"	69	"
" kamatok után	9,085	"	16	"
Kölcsön visszafizetések:				
Váltók után	190,687	"	—	"
Magán váltó	9,960	"	—	"
Ingatlan után	4,850	"	—	"
Elhelyezett pénz	14,000	"	—	"
Egyleti ház-jövedelem után	807	"	94	"
	376,595	frt.	09	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	125,922	frt.	31	kr.
Kifizetett folyó kamat	76	"	31	"
" viszleszám. és térít. kam.	18	"	08	"
Kölcsönök: Váltókra	185,938	"	—	"
Magán váltó	3,740	"	—	"
Pénz elhelyezés	4,000	"	—	"
Viszleszámított váltó	22,480	"	—	"
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	840	"	—	"
Üzleti költség	144	"	72	"
Főrián K. ügy	400	"	—	"
Kóhn Paskesz és Steiner-ügy	709	"	75	"
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	21	"	62	"
	344,290	frt.	79	kr.
Pénztárállás január 31-én	32,304	"	30	"
	376,595	frt.	09	kr.

Markovics.

Hirdetmény.

A „József-gőzmalom“ részvénytársulat tulajdonához tartozó és a nagy-halasi-útczában fekvő emeletes házában, az emeleti lakás e hóban megürülvén, az e mai naptól minden órában bérbe vehető, és pedig tetszés szerint akár hónap-, akár több évszámra.

A lakás 5 igen csinos szoba, konyha, kamra, padlás és igen jó pinczéből áll, értekezhetni felőle a „József-gőzmalom“ irodájában.

Az igazgatóság.

24 (3—2)

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

A „Kecskeméti Takarékpénztári Egyesület“ a kamatlábat mind a betétektől, mind a kölcsönöktől 1%-kal lelyebb szállította, és így a betételtől fizet 6%, a kölcsönöktől pedig vesz 9% kamatot, mely az új betételeknél és a kölcsönöknél életbe lépett folyó hó 9-ik napján.

A régi betételekre nézve pedig az alapszabályok 39. §-a értelmében a következő időszakokban veszi kezdetét, t. i.:

a hirdetés napjától, vagyis folyó évi február hó 16-ikától számítva:

1 frttól 100 frtig tiz nap mulva, és így február 26-án; 100 frttól 500 frtig tizenöt nap mulva, és így márczius 3-án; 500 frttól 1000 frtig harmincz nap mulva, és így márczius 18-án; 1000 frton felül levő összegektől hatvan nap mulva, és így ápril 17-én.

Miről a t. cz. betevő felek tudomás és mihez tartás végett értesítetnek.

Kecskeméten, 1879. február 10.

Lestár Péter,
igazg. elnök.

22 (2—2)

Hirdetmény.

A Kecskeméti takarékpénztár egyesület új épületében, egy II-ik emeleti családi lakás, valamint az egyleti tulajdon képező Paskesz-Kóhn-féle házban több rendbeli lakás, folyó évi ápril 24-ik napjától haszonbérbe adandó.

Bővebb felvilágosítást a takarékpénztári helyiségen napoként ad

Lestár Péter,
igazg. elnök.

18 (3—3)

Jó száraz hasábos
b ü k - t ú z i f a
méteröle 14 frt. 50 kr.,
t ö l g y - t ú z i f a
méteröle 14 forint.

Lichtner Dávid és fia
cég fakeskedésében.

13 (0—4)

938. 1879.
k. ü.

Hirdetmény.

A kecskeméti kir. ügyész-ség részére szállítandó petroleum, virágolaj, szappan, fagygyúgyertya és szalma szállítása iránt 1879-ik évre az árlejtés folyó évi február hó 24-ik napján d. e. 9 órakor fog a kir. ügyészség hivatalos helyiségében megtartani, — melyre az árlejtezni óhajtok ezennel meghivatnak. A feltételek a kir. ügyészség irodájában — a hivatalos órák alatt — betekintheők.

Kecskemét, 1879. febr. 21.

Madarassy László,
kir. ügyész.

29 (1—1)

8696. 1878. **Árverési hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kiss Menyhért és Hévízi Mária végrehajthatónak Balla Péter és Hegedűs Anna végrehajtást szenvedők ellen 600 frt. tőke és járulékaik iránti végrehajtási ügyében alpereseknek a kecskeméti 9079. sz. tjkvben 310. rsz. a. foglalt, bíróság 1100 frtra becsült székfői szőlőbirtoka az 1879. évi február hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1879. évi márczius hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapirban a kiküldött kezébe letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jóváhagyásától számítandó 3 nap alatt, a második az árveréstől számítandó 2 hónap alatt, a harmadikat ugyancsak az árveréstől számítandó 3 hónap alatt, és pedig a második és harmadik részlet után az árverés napjától számítandó 8% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az árverés megtörténte után vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek kifüggesztésétől számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1878. évi december hó 27-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

27 (1—1)

8656. 1878. **Árverési hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Laczi József végrehajthatónak Francia Kiss Erzsébet mint gyám és társai ellen végrehajtást szenvedők ellen 100 frt. tőke és járulékaik iránti végrehajtási ügyében Szűcs János kiskorú, Szűcs Antal és Szűcs Erzsébet alpereseknek a kecskeméti 5941. sz. tjkvben 804. rsz. a. foglalt, bíróság 100 frtra becsült öreghegyi szántóföldjük, ugyanazou tjkvben 807. rsz. a. foglalt bíróság 204 frtra becsült öreghegyi szőlőjük az 1879. évi február hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint első és 1879. évi márczius hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapirban a kiküldött kezébe letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jóváhagyása után számítandó három nap alatt, a második ettől számítandó 2 hónap alatt ezen kir. törvényszéknél kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az első részlet lefizetésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a kifüggesztése napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1878. évi december hó 18-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla,
tanácsjegyző.

Gáll Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

28 (1—1)

Huszonhét éven át jónak bizonyult
Anatherin-szájviz
Dr. POPP J. G.-tól cs. k. udvari fogorvos
Bécs, Stadt, Bognergasse 2.

Minden más fogvizeknek eleibe teendő mint óvszer a fog- és szájbetegségek ellen, a fogak korhadása és ingóvá válása ellen, kellemes íz- és szaggal, a foghúst erősíti s mint hasonlíthatatlan fogtisztító szer szolgál.

Hogy ezen közkeveltségű s nélkülözhetlenné vált készítmény minden körök által megszerezhető legyen, különböző nagyságú palackokban van, és pedig 1 nagy palack 1 frt. 40 krral, 1 közepes palack 1 frttal és egy kis palack 50 krral.

ANATHERIN-FOGPASTA,

a fogak tisztítása- és épen tartására, a kellemetlen bűz és a fogkök elhárítására. Ára egy üveg szelenczének 1 frt. 22 kr.

Dr. POPP ILLATOS FOGPASTÁJA,

a legkifünőbb szer a szájüreg és fogak ápolása és fentartására. Ára darabonként 35 kr.

NÖVÉNYI FOGPOR,

tisztítja a fogakat, eltávolítja a fogkövet s a fogmáz nyer fehérségében. Ára dobozonként 63 kr.

Dr. POPP FOG-OLMA a lukas fogak önkitaltására.

ILLATOS NÖVÉNYI SZAPPANOK,

az arczbőr szépitése és javítására, s minden börtisztítatlanság ellen jónak bizonyult, lepecsételt eredeti csomagokban 30 krral.

Szíves tudomásul!

A hamisítástól oltalmazás végett figyelemztetik a t. cz. közönség, miszerint az **Anatherin szájviz minden palackjának** a nyaka védjeggyel van ellátva, (Hygea és az anatherin készítmények cége) valamint azonfelül még minden palack egy külborítékkal van ellátva, mely világos visznyomatban a birodalmi sást és a czéget tartalmazza.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r. Uzeleden Persay A., Félégyházán Hoffer A. özvegyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerárban.

Üzlet-helyiség változtatás.

Van szerencsém a t. cz. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint arany- és ezüst-árú üzletemet a Kovács Sándor-féle házból

a reform. egyház bazárépületébe

helyeztem át, s a legcélszerűbben berendeztem, úgy, hogy nállam mindennemű arany- és ezüst-készlet a legújabb minták szerint feltalálható. Megrendelések gyorsan készíttetnek. Nagyobb vásárlásoknál részletfizetés is elfogadtatik. — Minden e szakba vágó cikk újért becséréltetik avagy beváltatik. Kijavítások gyorsan és pontosan s jutányos ártért készíttetnek.

Schubert Antal,
arany- és ezüst-ékszerész.